

Cuộc nội loạn...

(Tiếp theo trang 1)
THAI BỘ CÁC NƯỚC
THAI ĐỘ NƯỚC PHÁP
Paris, 20-7. - Ngoại trưởng Troas Delbos...

THAI ĐỘ Ý
Paris, 20-7. - Trong lời viếng tưởng niệm của các JON - ở Roma...

THAI ĐỘ BỒ ĐÀO NHA
Paris, 20-7. - Theo thông tin báo Echo de Paris...

THAI ĐỘ MGA
Mô-scô, 20-7. - Nga cũng đã ý định bắt đầu cuộc nội loạn Tây ban nha...

Phạm nhân người Tàu ở Đông-dương từ nay được biệt đãi
Sau khi ký Thương ước với chính phủ Đông-dương...

NGUYỄN NHÂN VỤ CƯỚP Ở HUYỆN NGHI - XUÂN (HÀ-TĨNH) CHÍNH VÌ MÀY SÔNG BẠC

(Nhân vụ cướp mà ra vụ hồi lộ chúng?)

Tướng dân vừa rồi, trong khi cầm quyền gần đây, đã thoát về vụ cướp lại làng Cường giáp, huyện Nghi Xuân...

Sau nhóm lỵ nạn này, trong hai ngày, từ thành thị chỉ thêm quấy, hơn thua hành phần nhiều đã qua thời những nhàn vậy...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

VIỆC TRONG NƯỚC

Quan Công-sứ Jeanina đã nghiệm trị linh cảnh sát

VINH. - Hẳn là quan Công sứ Jeanina đã nghe những lời than van của dân thành phố về nạn linh cảnh sát...

Ba người lính tây hãm hiếp một chị gái nước có thái!
Hàng giờ tối hôm 22-7-36, thấy linh cảnh sát bắt một người đàn bà...

Bát Tọa bị bắt
Ở Vinh ai cũng biết tiếng bát Tọa; nhất là trong các buổi lễ...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Máy cuộc triển lãm hội họa vừa rồi

Đầu tiên, bà con ở Đố đã, được thưởng thức những cuộc triển lãm của ba nhà họa sĩ...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

TRƯỜNG THƯƠNG - MẠI THIẾT-HÀNH Ở ĐÀ-NẴNG

Chỉ về nghề buôn thông mạch nước. Mỏ mang quyền lợi công nhân.

Chuyến mùa này: 1) Tồn dư (Comptabilité) 1 tháng, mỗi tháng 1 giờ...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

THIỆT THUỐC HUYỀN VALDA
đang trạng lý, ngắm phải tức thì đủ ngăn ngừa
Khởi đầu óc giơng, khởi đầu phải và để trở các bệnh

Kho chuyên.

Là của vua Edward VIII của Anh lên ngôi, người ta có bảy cái mũ...

Ông nói rằng, anh không biết ai là người bắt đầu, nhưng anh tin rằng anh là người bắt đầu...

NHÀ THƯƠNG TƯ NGUYỄN-TANG CHUÂN

Y sĩ nội nghiệp tại Đông - Pháp Cao Bằng. Nhà ở trước chợ phố «bằng Chợ-Cổ» QUINNON

Đại thẩm viện bên Pháp y án Durban và Gillard

Durban, nguyên lỵ sự quản lý văn khố ở Hải-phòng, hiện thủ nhiều món tiền lớn của khách hàng...

Ông Võ-Toàn và Ông Nguyễn-Chấn đã tha về đến làng

Như tin trước đã nói ông Võ-Toàn làng Đông xã (Đông Tĩnh) và Nguyễn-Chấn làng An Hải (Đông Sơn) đã về đến làng...

CÁC MÓN THUỐC ĐẠI-BỒ VÔ-VĂN-VÂN ĐÁ NỔI TIẾNG HAY

THUỐC BỒ CON NIT. - Nguyên bệnh con nit bởi sơ lý-tỳ yếu. Tỳ-vi yếu, ăn không tiêu, cam-tiệt, thực-tiệt, bụng lớn nổi gân xanh...
THUỐC BỒ ĐÀN ÔNG. - Người trai trẻ thường hay bị đau thận, mộng-tĩnh, di-tĩnh và hoạt-tĩnh xin xem rõ ở trang 2 báo Tràng-An số 60...

Các chi cuộc nhà thuốc VÔ-VĂN-VÂN Thủ-dầu-một - Nam-Kỳ
SAIGON 229, Rue d'Espagne QUINNON Avenue Gia-Loung HUẾ 87 Rue Paul Bert HANOI 86, Rue de Colon TOURANE Avenue de Musée HAIPHONG 103, Bd Bonnal

VIN TRITONIC MIXTURE TRITONIC PILULES TRITONIC

Ba thứ thuốc, bổ rất quí dùng để trị bệnh thiếu huyết, mệt mỏi, ăn không tiêu, đau đầu, đau sốt rét mới khỏi, đàn bà 70 - cử độ, vân vân...
thích dùng rượu thì dùng VIN TRITONIC 1 lít 2\$60
thích dùng nước thì dùng MIXTURE TRITONIC 1 chai 0\$60
thích dùng hoàn thì dùng PILULES TRITONIC 1 chai 0\$80

Bài diễn-văn của H-Hoàng đọc tại hội Quốc-Liên

LY CỦA KÈ YEU

Trái má, tháng xẹp pha nơi rừng thâm... Bài diễn văn của H-Hoàng đọc tại hội Quốc-Liên...

biết. Trên tàu bay Y dõ những máy bơm hơi độc yperite, là thứ hơi độc giết người, một lượt đôi ba chục chiếc tàu bay cứ kể tiếp nhau phun hơi độc ấy ra, làm ra một đám mây mù bao bọc một vùng trời rộng mấy mươi cây số.

cho quân Ý càng mạnh dạn để bán tại sắt tới đất nước A! Được vậy nên quân Ý lại thêm hàng lên nữa, người ta tìm cách gây sự khó khăn để kéo dài việc xem xét tờ hiệp ước.

Bài diễn văn Thưa các ngài, Hôm nay tôi còn đến đây là vì lòng tự tin nơi công lý mà dân tộc A chúng tôi có quyền được hưởng.

Có phải thế mà thôi đâu, muốn giết cho sạch các giống sanh vật trên cõi đất A chúng tôi, quân Ý còn bỏ thuốc độc vào các nguồn sông, dòng suối, làm bay Y bay lượn luôn đêm ngày không dứt.

Chánh phủ A chúng tôi tìm hết cách hòa bình để giải quyết việc xung đột, mà sau khi bàn hòa giải việc xung đột ở Oval Oval thất bại, quốc Ý cứ tự do hành động.

Tám tháng trước đây, khi 52 nước hội tại nơi này, đã thấy rõ là hòa ước quốc tế bị đẩy đập, quân Ý không kể gì các nước, đem quân qua cướp đất nước của dân tộc A chúng tôi.

Hai mươi năm cai trị nước A, tôi hết sức lo cho dân chúng tôi được an cư lạc nghiệp, được bước tới con đường văn minh, năm 1926, tôi ký một tờ hiệp ước giao hảo với Ý, có những đoạn hòa giải trong cơn xung đột.

Hội Quốc-liên đã lên án nước Ý xâm phạm điều ước quốc tế và lấn cướp đất nước người ta. Thưa các ngài, nói tới đây, tôi rất là hồ thẹn đau đớn, mà nhớ lại năm 1935, 52 nước đã đồng thanh tuyên bố ủng hộ công lý, bình vực quyền, đứng giữa bầu trời đất, một lời nói của cá nhân còn quan hệ thay, huống là một nước.

Quân Ý không chỉ ở nơi chiến trường tranh đấu với quân A, mà đến những nơi thôn dã núi non, đối với bọn dân A quá mức cực kỳ, chỉ biết làm ăn, họ cũng không từ mà dùng đến những quả bom viên đạn để tàn ác để man.

Chánh phủ Ý ngầm ngầm lo sửa soạn sắp đặt việc cướp nước A, không phải tôi nói vu, chính chánh phủ Ý đã tuyên bố công việc dùng võ ở A, họ đã chuẩn bị từ 14 năm nay khi Ý tuy tho tay vào ký hòa ước giao hảo với A, ký hiệp định ở Paris, mà đang sau lưng Ý cứ bồi bồi cái để làm cướp nước chúng tôi.

Ngày 3-10-1935 quân Ý phạm đất nước tôi, tôi bèn hạ lệnh cấm quân tôi tuyệt tại xa 30 cây số, để tránh sự xung đột, quân Ý thấy thế lại lần tới mãi, chừng đó tôi mới buộc phải tuyên chiến.

Lúc vậy thành Makalo, quân Ý dùng thứ hơi độc khủng khiếp hơn nữa, mà tôi phải nói ra đây cho thế giới

Việc xung đột ở Oval Oval như một ngọn sét đánh ngang đầu dân tộc A chúng tôi, tôi phải lập tức viện trợ di tản các gia đình ra để mong hòa giải.

Lấy sức chiến chống lại xe, đem một dân tộc 12 triệu người thiếu khí giới, lại trước sau có quân một mình, bèn bỏ cái mặt làm ngơ, mà chống lại với một nước 47 triệu dân đủ cả đủ khí giới giết người hoàn thiện tới tận, sự thất bại chúng tôi để cam trong tay trước, song lẽ tình thế bất buộc, không lẽ ngồi đó khoanh tay chịu chết!

Những thì giờ vô ích của một đời người

Ở đời vẫn minh này cái gì người ta cũng thông tình được cả. Một tờ báo Anh vừa rồi có đăng hẳn thông kê ngộ ngộ: Trong khoảng 79 năm của đời người, ngoài thì giờ làm việc, người ta phí mất đi 32 năm vô ích, chia ra như vậy: 25 năm ngủ, bận què áo như 3 năm, đi tới công sở và về hết 4 năm, ở thành phố dạo mát và chào anh em bè bạn người quen biết.

Chè hạt lúa mì làm đường

Xưa nay ở ta đường thì nấu bằng nước mía, ở Cao-mên làm bằng trái cây thốt nốt, cây này trái giống như trái dừa. Còn ở Âu tây người ta ép cỏ (barterava) làm ra đường. Mới đây một nhà hóa học Âu châu thí nghiệm lấy bột lúa mì (biến) chế ra đường rất tốt, ông ta nói: bột lúa mì đem ngâm vào nước độ ít lâu thì thành ra thứ đường rất tốt, mới ngọt thơm không thua gì các thứ đường khác.

Trong cái gương chủ tịch tỉnh Quảng - Đông

(TRẦN - TẾ - ĐƯƠNG)

Mới đây chánh phủ Quảng-dông đã sụp, cái ghế chủ tịch của Trần - Tế - Đương không thể phủ cái tiếng kháng Nhật đảo Tạng - trởng được. Vì thế nên Trần Tế Đương phải ra cái ghế qui hóa đó - ở xã khảo gọi là cái ghế Bóp phôi - mà trốn sang Hương-cảng, lại còn lời cái chức hương đê tiện là viết thơ đầu hàng Tưởng-giới-Thạch nữa.

Trong cái gương chủ tịch tỉnh Quảng - Đông, Trần Tế Đương rất rõ ràng kia. Tuy vậy, theo tin báo Tàu, Trần Tế Đương không thể phủ cái tiếng kháng Nhật đảo Tạng - trởng được.

Được thì làm vua mà thua thì cần phải tránh cái tên « giặc », đó là khiêu mới của phái quốc phỉ Trung-hoa gần đây, không nói làm gì. Nhưng trong dịp Trần-Tế-Đương đã sụp đây có vài chuyện đáng làm gương soi chừa cho tất cả những nhà quyền quí:

Gi thì gì, chỉ mới triệu triệu bạc đó, ngấm nhiên làm phủ gia ông, sang ngoại quốc chơi là sướng cái đi!

1) Trần trước kia bị được ghế chủ tịch Quảng-dông kỳ là dự của Lý - Tế - Thâm. Trời khéo trả nũa, ngày nay Trần bị xô đổ, không phải ai lạ mà chính là Du-hân-Mưu là người trong quân giới lâu nay là bù thược của Trần!

Ở các nước văn minh, để chống với chánh phủ, một là thắng, hai là thất bại thì thất bại theo chủ nghĩa của mình, chứ không có đường thoái lui. Day ở Tàu thì chống với chánh phủ mà có thất bại thì nấp vào các tổ giới rồi xuất dương ngạo da.

2) Quảng đông là một tỉnh sản xuất cách mạng của nước Tàu, mà cũng là một tỉnh thương mại, công nghệ, giao thông phồn thịnh, giàu nhất hơn các tỉnh. Trần Tế Đương chủ quyền lâu nay, bề ngoài mưu mô, công nghệ, mà kỳ thiệt là bóc lột đủ cả phương diện để chừa vào cái dây xích kị.

Chuyện trên, người đời trước cho là hiêm có, là xa xỉ cực phẩm, chứ ở đời mới này thì chả thêm vào đâu.

Một đũa công chúng bất phục là dùng người anh Trần-duy-Châu giữ phần tài-chánh động tiền việc những làm. Gần đây Trần Tế Đương có tin đồn Trần-duy-Châu bị ám sát, tin này không thực, song đó chứng là công chúng ghét Trần-duy-Châu là thế nào.

Nhà sang xài nông

« Tiền tài là kho chứa oán » mà bao làm làm của riêng mình. Trần Tế Đương này, việc tài chánh anh mọi là một cơ lớn.

Chuyện trên, người đời trước cho là hiêm có, là xa xỉ cực phẩm, chứ ở đời mới này thì chả thêm vào đâu.

3) Lâu nay Trần Tế Đương vững, không phải Trần Tế Đương tài cán gì, chỉ nhờ dựa vào họ ông họ, nay họ họ thấy rõ ràng chỗ « tự lợi tự tư » của Trần, không có cách cách gì khác hơn là quảng cáo « kháng Nhật đảo Tạng » để phỉnh lừa công chúng, nên họ họ họ Trần là Trần bị xô đổ ngay.

Chuyện trên, người đời trước cho là hiêm có, là xa xỉ cực phẩm, chứ ở đời mới này thì chả thêm vào đâu.

Những kẻ có chủ quyền ngồi trên ghế quan trọng không làm được việc gì, mà chỉ phụ diễn trang sớ một ngoài lo cho cái « hèn » bề trong, dùng có gì cái gì ngoài ngoài thì « không » không sớm thì muộn không khi nào ngồi yên được. Cái

Không có người Âu Mỹ, mấy nhà giàu sang xài bạc như nước, chính người Tàu cũng làm kẻ nghèo:

Có-duy-Quốc hiện làm công sứ Tàu trú ở Pháp. Bà vợ ông ta xài thứ giấy đi của tiền mới tháng trên mấy trăm bạc. Tổng lý công ty thuốc lá ở Nam-dương là Giản-chiến-Nam, (đã tạ thế) hút thuốc ciga mỗi điếu giá 20 lượng, khi có khách đi thuốc, trong mấy phút đồng hồ chỉ một thứ thuốc xài trên bạc trăm.

THƠ-TÍN

Cùng Ô. C. V. Thưa-thiện... Bài diễn văn của H-Hoàng đọc tại hội Quốc-Liên...

BÁ = TƯỞC MÔNG = THỂ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

PHÁP - QUỐC LỊCH - SỬ TIỂU - THUYẾT

Tác - giả : Alexandre Dumas

Số 87

Dịch - giả : Nam-Son

Ông Mò-Ren hỏi: - Sao? tại sao ý thế nào? Ruy-ly quay lưng gọi: - Bé-né-lông, anh vào kể lại đầu đuôi công chuyện cho rõ ràng nghe.

Ông Mò-Ren chào trả: - Chào anh; chứ anh cái đầu ở đâu không thấy? Ông bị bệnh, còn đương ở tại Ban-ma; nhưng không cần gì đâu, vài bữa nữa ông sẽ về đến nơi và mạnh giỏi như thường.

- Tôi... bây giờ anh hãy nói về chuyện chiếc tàu nghe thử. Bé-né-lông dõ miệng trả đương nghiêm trong miệng từ bên hữu qua mà bên tả, đơ tay chấn ngang trước miệng, xây lưng lại nhô ra phồng ngoài một thứ nước miếng đỏ đẫm, rồi xây lại, một chân bước tới, mình xé qua xé lại, miệng nói:

- Thưa ông, sau tám ngày lạng gió, chúng tôi đi đến giữa eo biển Bô-lông và eo biển Bô-da-đô, khi ấy ông cai tàu Gô-ma đến gần tôi - tôi ngồi lái - mà nói: - Bé-né-lông, ông thấy, ông biết máy gì kia không? - Chính tôi đương ngồi nhìn xem cái máy ấy; tôi trả lời ngay: - Tôi ngồi lái.

« Ông cai tàu cũng nói: - Tôi cũng có ý ngại. Thời ta phải sửa soạn trước mới được; nhiều buồm quá... Họ ta cứ bới buồm đi. »

Người Anh vụt miệng nói: - Cứn hết buồm đi chờ lại. « Cái cauthiếp công cái và không ngờ ấy làm cho ai nấy đều ngỡ ngàng. Bé-né-lông đưa cả hai bàn tay lên hai mắt, cố nhìn cho rõ người là trên mặt, rồi trả lời: - Chúng tôi làm hơn nữa, vì sau mười phút chúng tôi hạ cả cột buồm nữa.

Người Anh nói lại: - Vậy thì có lẽ lâu củ quá, không chịu nổi chờ chi. - Vì vậy đó, chúng tôi giờ đầu được chúng tôi giờ, thỉnh thoảng nước trời lên. Ông cai tàu bảo tôi: - Bé-né-lông, đưa tay lái đây cho tôi; ông xuống dưới xem thử ra sao! Ngay, ngay s.

« Tôi đưa tay lái cho ông cai tàu và lập tức chạy xuống dưới thì quả thấy nước vô đã nhiều. Tôi bèn chạy lên hỏi đem bơm xuống. Nhưng để trả quả rồi, không thể nào bơm cho xuống được nữa; tuy vậy ai nấy cũng hết sức bơm; sau 4 giờ làm việc ấy, không thấy hiện quả gì, tôi bèn nói: - Thôi thôi thôi thôi thôi. Không ai chết hai lần đâu mà s!

« Ông cai tàu rầy tôi: - Bé-né-lông, ông làm gương như thế sao? khoan, khoan, đợi đó đi. »

« Tôi đưa tay lái cho ông cai tàu và lập tức chạy xuống dưới thì quả thấy nước vô đã nhiều. Tôi bèn chạy lên hỏi đem bơm xuống. Nhưng để trả quả rồi, không thể nào bơm cho xuống được nữa; tuy vậy ai nấy cũng hết sức bơm; sau 4 giờ làm việc ấy, không thấy hiện quả gì, tôi bèn nói: - Thôi thôi thôi thôi thôi. Không ai chết hai lần đâu mà s!

thành năm bi-ê. Một chiếc tàu chưa trong lòng đến năm bi-ê trước thì còn gì mà chằng chim. « Khi ấy ông cai tàu mới nói: - Thời phải chịu vậy; chắc ông Mò-ren cũng không còn lẽ gì mà quở trách chúng ta được; chúng ta hết sức cứu chiếc tàu, nhưng không thể cứu được, bây giờ phải lo mà cứu người. Hề, xuống xà lúp ta!

« Thưa ông Mò-ren, chúng tôi vẫn yêu chiếc tàu Pha-ra-ông, nhưng đầu cho ai đi nữa, cũng yêu cái thân mình hơn. Vì vậy nên về nghe lệnh ông cai tàu thì tất cả thấy thủ ùa nhảy xuống xà-lúp. Ông cai tàu xuống sau hết, hay nói cho đúng: ông không chịu xuống vì ông yêu chiếc tàu quá; tôi phải dùng xẻ ông lên mà ném xuống, các thầy thủ đờ lấy. Tôi vừa nhảy theo thì nghe một tiếng rúc.

« Mười phút sau, chiếc tàu chìm dần trước, chúng tôi sau lên, quay tròn một hồi như con chó muốn cắn đuôi nó; sau cũng không còn thấy chiếc

Pha-ra-ông nữa. « Còn chúng tôi thì phải nhìn ăn nhju nướng trong 3 ngày; đến nỗi chúng tôi phải trả đến cách rút sớ mà chịu chết để lấy tiền nuôi sống các bạn. Nhưng cũng may, trong lúc ấy chúng tôi nhìn thấy chiếc Gi-rông. Chúng tôi ra đầu gọi, tàu ấy thấy liền và đi đến vớt chúng tôi. Thưa ông Mò-ren, sự thật như thế đó. Phải không, các bạn?

Các thầy-thủ khác đứng thanh nhận Bé-né-lông nói hết sức đáng và hết sức rõ... Ông Mò-Ren nói: - Anh em thật đã tận tâm giúp tôi; chuyện rồi rõ là do cái phận của tôi, là do ý muốn của chúa Trời, chứ không phải tại lỗi của người. Bây giờ còn thiếu của anh em bao nhiêu tiền lương nữa?

- Thưa ông, xin đừng nói về chuyện ấy? Ông Mò-Ren cười - thật là cái cười ra nước mắt, và nói: - Không, cứ nói. - Còn thiếu của chúng tôi ba

tháng. - Có-cờ-lét, coi trả cho anh em mỗi người hai trăm phật-lạng. Ông Mò-Ren lại nói với các thầy-thủ: - Gặp thời khác thì tôi sẽ thêm: « lại thưởng thêm cho anh em mỗi người hai trăm phật-lạng »; nhưng rủi gặp lúc tại nạn này, bao nhiêu tiền bạc còn đó lại không phải là của tôi nữa. Anh em đứng vì thế mà trách tôi và cũng đứng vì thế mà ghét tôi!

Bé-né-lông nhìn mặt tỏ bộ cảm động, đi ra nói nhỏ gì với các bạn rồi trở vào nói với ông Mò-Ren: - Về cái ấy... - Cái gì? - Tiền bạc... - Thì sao? - Thì anh em chúng tôi bây giờ có chừng năm chục phật-lạng cũng đủ ăn đủ tiêu rồi; còn bao nhiêu xin để lại đó rồi sau sẽ hay.

Ông Mò-Ren quá cảm động phải nói lớn lên: - Cảm ơn, cảm ơn anh em, anh em từ từ đi; nhưng anh em cứ nhận, cứ nhận, rồi tìm việc chỗ khác, anh em được tự do.

(Còn nữa)

